

Шарль Бодлер
Осінній Спів (1)

Холодний сірий смерк торкає наші скроні,
Ясного літа смерть — її віщує звук, —
Я чую по дворах удари похоронні,
Важкі удари дров, що падають на брук.

Повернення зими, сум'яття, безнадія,
Шаленство, рабський труд і знавіснілий жах, —
Мов сонце на вітрах пекельних крижаніє —
Червоний серця лід холоне на вітрах.

Глухі удари дров — мов ті глухі удари,
Коли з важких дощок будують ешафот, —
У душу, мов таран, летять важкі огвари,
Коли по всіх дворах — це гупання колод.

Цей монотонний грук — немов тяжке наслання,
Немов трунар в труну вбива за цвяхом цвях.
Кому? — Осінній день, нагадує прощання
Цей монотонний звук, що чути по дворах.